

Aangekochte koeien leveren direct melk

De jongveestal waarvan Walter en Manon Vennegoor uit kostenoverwegingen de bouw uitstelden, is er nooit gekomen. De veehouders uit Bergentheim insemineren al hun dieren met witblauwsperma en kopen vaarzen en koeien aan. ‘We kopen het liefst verse koeien. Die brengen direct melk in de tank en geld in het laatje.’

TEKST WICHERT KOOPMAN

Met een paar tikjes op de rug jaagt Walter Vennegoor (46) een stevig witblauw stierkalf in de benen. Een paar eenlingboxjes verderop ligt een jonger kalf nog wat uit te buiken van een flinke portie volle melk. De twee kruislingkalveren zijn al het jongvee dat te vinden is op het bedrijf dat Vennegoor runt in maatschap met zijn vrouw Manon (45). Toen de veehouders zeventien jaar geleden hun melkveebedrijf verplaatsten van Rossum naar Bergentheim, moesten ze keuzes maken. ‘We werden in Twente uitgekocht voor natuur en daardoor hadden we geen dikke portemonnee. Hier kochten we een verouderd melkveebedrijf, waar we volledig nieuw moesten bouwen’, vertelt Vennegoor. ‘Om kosten te besparen besloten we

om in eerste instantie niet te bouwen voor jongvee en om vaarzen en koeien aan te kopen. Dat pakte financieel zo goed uit dat die jongveestal er nooit meer is gekomen.’

Meerwaarde uit kruislingkalveren

Alle koeien op het bedrijf worden drachtig gemaakt van een Belgisch-witblauwstier. ‘Ik heb altijd sperma van drie stieren in het vat’, vertelt Vennegoor. ‘Op de vaarzen gebruik ik een stier met gunstige geboortecijfers en op de koeien – afhankelijk van de breedte van het kruis – een stier die gemiddeld scoort op geboortegemak of een stier die wat luxere kalveren brengt. Zo probeer ik maximaal te profiteren van de hogere kalverprijzen en

tegelijkertijd het risico op zwaar afkalven te beperken', legt hij uit. Overigens komen keizersnedes op het bedrijf volgens de veehouder maar zelden voor.

Om de kruisingkalveren zo goed mogelijk tot waarde te brengen blijven ze zo'n drie weken op het bedrijf en krijgen ze dagelijks tien tot veertien liter volle melk. 'Vaarskalveren brengen zo gemiddeld 250 euro op, stierkalveren zo'n 100 euro meer', verklaart Vennegoor.

Voorkeur voor verse koeien

Voor de aankoop van vee heeft de ondernemer contact met een vaste handelaar. Tot voor kort was er voldoende aanbod vanuit Nederland, maar de laatste jaren moet Vennegoor vaak de Duitse grens over. De prijzen liggen op dit moment wel op een hoger niveau, maar tot nu toe lukte het om de dieren voor minder dan 2000 euro per stuk op stal te hebben. 'Ik koop altijd een koppel van vijf tot twintig dieren tegelijk en bij voorkeur van een stoppend bedrijf. Als je vaarzen koopt van een veehouder die dieren overheeft, moet je het doen met wat er wordt aangeboden. Bij een stopper kan ik zelf selecteren wat me het best past', legt de veehouder uit.

Hij koopt zowel vaarzen als koeien, waarbij de dieren maximaal drie keer gekalfd mogen hebben. 'Het celgetal van de dieren moet goed zijn, net als uiers en benen', somt Vennegoor zijn lijst van eisen op. 'Daarbij koop ik het liefst dieren die tussen de 20 en 60 dagen aan de melk zijn. Die kan ik zelf nog insemineren met een witblauwe stier en ze brengen direct melk in de tank en geld in het laatje.'

Cijfers weerleggen vooroordeel

Vennegoor kent de angst van collega's dat met de aankoop van vee ziektes worden ingesleept. 'Toch hebben wij daar nooit problemen mee gehad. Ons bedrijf heeft voor para de status A en voor salmonella scoren we gunstig. Neospora bewaken we via de tankmelk en we enten tegen ibr en bvd', legt hij uit.

BEDRIJFSPROFIEL

eigenaren	Manon en Walter Vennegoor
aantal melk- en kalfkoeien	124
aantal stuks jongvee	enkele nuchtere kalveren
rollend jaargemiddelde	9867 kg melk met 4,40% vet en 3,52% eiwit
grond in gebruik	51 hectare

Het vooroordeel dat aangekocht vee minder zou presteren dan dieren uit eigen opfok, weerlegt Vennegoor met cijfers. De koeien tekenen voor een rollend jaargemiddelde van 9867 kilo melk bij een gemiddelde leeftijd van vijf jaar en zes maanden, de tussenkalftijd is 398 dagen en het jaarlijks vervangingspercentage ligt tussen de 20 en 25 procent. Drie koeien op het bedrijf passeerden de levensproductie van 100.000 kilo melk.

'De prestaties van de dieren worden volgens mij vooral bepaald door voeding en verzorging', aldus Vennegoor. 'Ik heb beslist een band met mijn koeien, maar fokkerij zegt me niet zoveel. Als je dat los kunt laten, is boeren zonder jongvee een heel mooi systeem.' |

Tom Baak: 'Gevoel bepaalt keuze voor eigen jongvee'

Tom Baak wisselt vaak met veehouders van gedachten over de opfok van jongvee. De bedrijfsadviseur van DLV Adviesgroep ziet dat op veel bedrijven strategische keuzes worden gemaakt. Het aantal samenwerkingsver-

banden tussen melkveeouders en opfokkers neemt toe en de jongveebezetting is gedaald. Toch zou het wat hem betreft op sommige bedrijven best nog wat scherper kunnen. 'Vier tot vijf stuks jongvee per tien melkkoeien is in veel situaties een goede streefwaarde', stelt hij. 'Als je intensief boert, hoe erg is het dan om als het een keer heel erg tegenzit, een paar koeien minder te melken?', vraagt de adviseur zich hardop af. 'Als er minder voer hoeft te worden aangekocht en minder mest hoeft te worden afgevoerd, hoeft het saldo van de totale veestapel uiteindelijk niet veel lager te zijn', stelt hij.

'Financieel kan het ook een prima beslissing zijn om helemaal geen jongvee op te fokken en gebruiksvet voor vervanging aan te kopen, ook bij de huidige hoge prijzen. En ook

als dat vee uit het buitenland moet komen. Wie bij aankoop kritisch is op kwaliteit, zoals Walter Vennegoor, hoeft echt niet veel toe te geven op diergezondheid, melkproductie en levensduur van de veestapel', stelt Baak.

Toch kent de adviseur maar weinig veehouders die radicaal voor deze strategie kiezen. 'In 2017 heeft een aantal ondernemers besloten om het jongvee de deur uit te doen als antwoord op het fosfaatreductieplan en het fosfaatrechtenstelsel. Maar ik zie de belangstelling voor het boeren zonder jongvee de laatste tijd niet meer toenemen', vertelt hij. 'De meeste veehouders hebben te veel binding met hun veestapel om de fokkerij helemaal los te laten. Uiteindelijk is dat gevoel bepalend voor de keuze om toch met eigen jongvee door te gaan.'